

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa B. W.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej

[...] im. [...] w P.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanego I. Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 maja 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 26 lutego 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) nie obciąża powódki obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej [...] im. [...] w P..

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

Skarżąca powołując się na oczywistą zasadność skargi odwołuje się do naruszenia przez Sąd drugiej instancji przepisów postępowania powołanych w podstawach kasacyjnych i przedstawia ogólny wywód na uzasadnienie zarzucanych uchybień. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu. Szczegółowa analiza wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że zachodzi wskazana przesłanka, bo twierdzenia skarżącej w świetle uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie uwzględniają zarówno odniesienia się do jedynego zarzutu apelacji naruszenia prawa materialnego tj. art. 430 k.c., jak i dokonanej oceny przeprowadzonego dowodu z opinii biegłych, która uchyła się spod kontroli Sądu Najwyższego z uwagi na treść art. 398³ § 3 k.p.c. i która została powiązana z wyjaśnieniem przyczyn, dla

których Sąd drugiej instancji uznał dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego za zbędne, jak również przyczyn nie uwzględnienia wniosku o dopuszczenie wskazanych dowodów osobowych. Powołanie drugiego dowodu z opinii biegłego art. 286 k.p.c. uzależnia od istnienia potrzeby jego dopuszczenia, przy czym nie może być za nią uważane przekonanie strony, że dalsze opinie pozwolą na udowodnienie korzystnej dla niej tezy, zwłaszcza gdy biegły ustosunkował się do zastrzeżeń złożonych przez tę stronę do opinii i dalsze zastrzeżenia nie zostały zgłoszone.

Z tych względów brak podstaw do przyjęcia, że nastąpiły uchybienia przepisom postępowania o charakterze elementarnym, mającym charakter oczywisty widoczny *prima facie*, wobec czego należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.